Кримський вісник

ГАЗЕТА ІНФОРМАЦІЙНОГО АГЕНСТВА «КРИМ СЬОГОДНІ»

№4 2021

ДІДУХ ТА «ПАВУК».

Традиційні українські різдвяні прикраси

Різдво Христове – свято, яке українці вельми шанували та ретельно готувалися до нього. Найважливіші символи Різдва готували ще зі жнив. Ні, наші предки не рубили ялинки, а ялинкові скляні іграшки не приваблювали українців. Дідух та «павук» – найкращі прикраси, які за повір'ям приносили добробут українським родинам

Насамперед, варто зауважити, що наші предки вшановували природу. Масовий вируб новорічних ялинок не практикувався. Натомість із колосків жита, пшениці, вівса, проса, а також із різних духмяних трав робили прикраси, які мали особливе значення.

Знайомство з декоративними традиціями українців, мабуть, варто почати з «павука» – складної геометричної солом'яної споруди, що одночасно поєднувала у собі модель світобудови та шанування птаха, який приніс новину про народження Ісуса Христа.

Для «павука» нарізали різних розмірів соломинки та нанизували на нитки, формували з них різноманітні трикутники, квадратики й кубики. Солом'яного «павука» підвішували на кінській волосині до стелі, де він крутився від найменшого подиху повітря. «Павук» охороняв родину від негативної енергетики, вбираючи її у своє «павутиння» і виконував найзаповітніші бажання. Був «павук» і «хатнім лікарем».

Однак головною різдвяною прикрасою був Дідух. У народі казали «Дідух до хати – біда із хати». Його назва розповідає нам про сакральний зміст цієї прикраси. Він був символом духа предків, попередніх поколінь, праотця – «діда». Саме тому у Святвечір біля Дідуха ставили додаткову тарілку зі стравами, щоби померлі рідні теж могли приєднатися до святкової трапези. Дідух селився в хаті до Нового року, подекуди аж до Водохреща. Потім зерно обмолочували й додавали його до посівного. Солому ж спалювали, щоб душі померлих, які гостили в родині на свята, могли повернутися на небо.

Виготовляли Дідуха з колосків першого або останнього снопа, що збирали в полі на жнива. Сім колосків, згідно з кількістю днів у тижні, об'єднували у маленькі пучки. Дванадцять таких пучків, за кількістю місяців, зв'язували у великий сніп. Його прикрашали стрічками та ставили на покутті.

Отже, Дідух був одночасно символом нового року й достатку родини, а також символізував циклічність урожаю від закінчення польових робіт у минулому році й до їх початку в прийдешньому.

Коли господар вносив в оселю сніп, господиня мусила жартівливо питати його, що ж він несе. На це господар відповідав: «Злато, щоб увесь рік ми жили багато!» та бажав родині миру, здоров'я й злагоди у наступному році. Поставивши Дідух на покутті, біля образу, господар обмотував його залізним ланцюгом та ставив біля нього хліборобський реманент, що теж було символом багатого врожаю.

Треба зауважити, що частіше Дідуха не залишали на одинці. Добрі господарі ставили поряд подругу різдвяного символу – Бабу.

Солома взагалі ставала важливим символом серед прикрас. На Різдво до оселі вносили оберемок соломи і застеляли ним підлогу. Вікна у хаті теж прикрашали колосками, щоби світло з оселі малювало на вулиці химерні тіні. Поряд із тим дівчата плели з соломи пташок-голубків. Традиційні прикраси виготовляли на початку січня, коли традиційно святкували іменини Гната.

КОЛИ ГОСПОДАР ВНОСИВ В ОСЕЛЮ СНІП, ГОСПОДИНЯ МУСИЛА ЖАРТІВЛИВО ПИТАТИ ЙОГО, ЩО Ж ВІН НЕСЕ. НА ЦЕ ГОСПОДАР ВІДПОВІДАВ: «ЗЛАТО, ЩОБ УВЕСЬ РІК МИ ЖИЛИ БАГАТО!» ТА БАЖАВ РОДИНІ МИРУ, ЗДОРОВ'Я Й ЗЛАГОДИ У НАСТУПНОМУ РОЦІ. ПОСТАВИВШИ ДІДУХ НА ПОКУТТІ, БІЛЯ ОБРАЗУ, ГОСПОДАР ОБМОТУВАВ ЙОГО ЗАЛІЗНИМ ЛАНЦЮГОМ ТА СТАВИВ БІЛЯ НЬОГО ХЛІБОРОБСЬКИЙ РЕМАНЕНТ, ЩО ТЕЖ БУЛО СИМВОЛОМ БАГАТОГО ВРОЖАЮ

Ст. 3

Українці Криму провели перший фестиваль борщу в Криму «Борщ об'єднує»

10 листопада 2021 року в Криму відбувся І фестиваль борщу «Борщ об'єднує». Свято відбулося за ініціативи Регіональної громадської організації «Українська громада Криму» спільно з рестораном білоруської та української кухні «Бульба&Сало»

Ст. 4

Володимир Путін відвідав Севастополь у День народної єдності»

4 листопада 2021 року президент Росії Володимир Володимирович Путін поклав квіти до Вічного вогню біля пам'ятника, присвяченого 100-річчю завершення Громадянської війни на півдні Росії у Севастополі.

Переходьте за посиланням та читайте актуальні новини на інформаційному Інтернет-порталі інформаційного агенства «Крим сьогодні» Переяславська рада 2.0

pereyaslavskayarada.com

РІЗДВО В ТВОРАХ
українських письменників та художників

Зимові свята – це найдивовижніший час. Час, коли і дорослі, і діти вірять в чудеса, казки, магію. Взимку забуваєш про роботу та навчання, береш м'яку теплу ковдру, ароматний чай з корицею та книжку, яка змусить тебе поринути в атмосферу такого свята, як Різдво.

Різдво Христове — велике християнське свято, день Народження Ісуса Христа, Спасителя світу і Відкупителя людей з полону гріха. Свято Різдва Христового вважається другим після Пасхи (Великодня) великим святом, хоча у багатьох католицьких країнах народне благочестя досі відводить йому головне місце серед свят.

Вранці 7 січня українці йшли до церкви, щоб віддати шану новонародженому Христові. Після закінчення церковної відправи родина знову збиралася на святковий обід, який вже не був пісним, та починалася велика різдвяна гостина. Сало, печінка, ковбаса, різні смаженості та копченості, все за чим сумувала під час посту душа, повинно стояти на столі.

Талановиті українські письменники створили безліч творів, які розкривають дух Різдва, розповідають про традиції нашої країни, дають змогу стати маленькими дітьми

Неймовірно точно Микола Гоголь змальовує дух Різдва у повісті «Ніч перед Різдвом»

Відомий письменник Микола Гоголь дуже добре знався на українських традиціях, побуті. У творі «Ніч перед Різдвом» він розповідає про одну ніч звичайного села перед Різдвом. Звичайно, має місце тут і містика, проте, це тільки додає цікавості твору. Письменник описує традиційний святковий стіл українців: кутя, риба, борщ, вареники, усілякі пироги, «варенуха, перегінна на шафран горілка й багато всякого їстівного». Обов'язкова традиція для молодиць – це ворожіння, гадання; для молодиків – колядування (вони ходили по дворах, супроводжуючи це веселими піснями).

«Минувся останній день перед Різдвом. Прийшла зимова ясна ніч. Зазорилося. Місяць пишно виплив на небо посвітити добрим людям та всьому мирові, щоб весело було всім колядувати та Христа прославляти. Мороз брався дужче, як ізрання; зате кругом було так тихо, що за півверстви чулося, як рипить мороз під чобітьми. Ще жоден гурт парубоцький не проявлявся попід вікнами; тільки місяць зазирав крадькома до хат, мовби виманював дівчат, які прибиралися та чепурилися, щоб хутчій повибігати на рипучий сніг.»

***«Святки»**. Юрій Журка*

Але найголовнішою традицією для українського селянства було ходіння до церкви:

«Розвиднілось. У церкві ще до схід сонця було повно людей. Підстаркуваті жінки, в білих намітках, у білих суконних свитках, побожно хрестилися, біля самого входу стоячи. Шляхтянки в зелених та жовтих кофтах, а деякі навіть у синіх кунтушах із понашиваними ззаду золотими вусами, стояли перед них. Дівчата, що на головах мали понамотувані цілі крамниці стрічок, а на шиях намиста, хрестів та дукатів, намагалися протовпитися щоблизче до іконостасу. Та попереду всіх стояли шляхтичі і звичайні собі селяни, з вусами, з чубами, з товстими потилицями, щойно попідголювані, мало не всі в кобеняках, з-під яких виставлялася біла, а в декого й синя свитка. На всіх обличчях, куди оком кинь, сяяло свято: голова облизувався, бачучи, як то він розговлятиметься ковбасою; дівчата помишляли про те, як будуть ковзатися з хлопцями на льоду; баби щиріше, ніж коли, шептали молитви.»

***«Колядки»**. Дмитро Артим*

Прекрасно змальовує традиційно українське свято Михайло Стельмах у повісті «Щедрий вечір»:

«Хоч убога-убога наша хатина, та в цей вечір і вона покращала, побагатшала. Її бідність скрасили і вишиті рушники, і кетяги калини, і запашне сіно на покуті, й свят-вечірній стіл. На ньому зараз лежать три хлібини, грудка солі, височіє стос гречаних млинців і стоять з різними пісними стравами ті святешні мальовані полумиски, що бажають добрим людям і здоров'я, і щастя, і червоного цвіту.»

Зворушливу історію про хлопчика, що заблукав в морозну різдвяну ніч у лісі та дивом врятувався, розповідає Михайло Коцюбинській в оповіданні «Ялинка». Чудове оповідання, щоб почитати діточкам напередодні Різдва.

Настав святий вечір. В Якимовій хаті кипіла робота. В печі тріщав вогонь та сичав борщ. Олена, мати Василькова, крутила голубці на вечерю. Василько сидів долі та м'яв мак до куті. Василькові було літ дванадцять. Він був найстарший у сім'ї. Василько м'яв мак і все поглядав то на двох сестричок, що гралися з котом, то на батька, що сидів на полу, схиливши голову

***«Різдвяні колядки»**. Тетяна Филь*

Богдан-Ігор Антонич «Різдво»

Головний мотив цього вірша: таїнство різдвяного вечора. Чому таїнство? Бо Антонич вдався до переплетення християнства та язичництва, що, як і у попередньому творі, додає своєї магії та дива. Цьому віршу притаманна велика кількість образів: місяць (символ Батьківщини), сани (ясла, де народився Христос), золотий горіх (нове життя). Автор зробив переживання віри дуже особистим.

НАРОДИВСЯ БОГ НА САНЯХ
В ЛЕМКІВСЬКІМ МІСТЕЧКУ ДУКЛІ.
ПРИЙШЛИ ЛЕМКИ У КРИСАНЯХ
І ПРИНЕСЛИ МІСЯЦЬ КРУГЛИЙ.

НІЧ У СНІГОВІЙ ЗАВІЇ
КРУТИТЬСЯ ДОВКОЛА СТРІХ.
У ДОЛОНІ У МАРІЇ
МІСЯЦЬ – ЗОЛОТИЙ ГОРІХ.

Михайло Коцюбинський «Тіні забутих предків»

«Тіні забутих предків» — повість українського письменника Михайла Коцюбинського, написана під враженням його перебування на Гуцульщині в 1911 році.У творі розповідається про кохання гуцулів Івана й Марічки з ворогуючих родів, що трагічно завершується для обох. У повісті яскраво передано гуцульські побут і життя з елементами фольклору. Так, головною темою цього твору є не опис святкування Різдва, а зображення життя гуцулів. Проте є тут одна картина, де автор чудово змальовує переживання Святого вечора. Цей день для селян твору – суміш християнства та язичництва. Люди всіляко намагались очистити свою домівку від злих духів, відьом:

«...ЩЕ ГОДИЛОСЬ ЗАКЛИКАТЬ НА ТАЙНУ ВЕЧЕРЮ УСІ ВОРОЖІ СИЛИ, ПЕРЕД ЯКИМИ БЕРІГСЯ ЧЕРЕЗ ЦІЛЕ ЖИТТЯ...»

Таке життя гуцульського селянства заворожує тебе, і ти не помічаєш, як вже перегортаєш останню сторінку книги. Таке дивне святкування, описане у творі Коцюбинського, змушує повірити у щось потойбічне, казкове, магічне...

Також увагу українських авторів привертають мальовничі й багаті українські обряди різдвяного циклу: Святий Вечір, Різдво, Василя й Маланки, Водохреща. Виникає природна потреба зафіксувати це в літературі. Так з'являються оповідання, в основі яких етнографічні замальовки, що описують народне святкування, звичаї та традиції. Такими є оповідання Богдана Лепкого «Святий вечір на селі», «Під Святий вечір» та Івана Боднарука «Святий Вечір», Марка Черемшини «Коляда» тощо.

Отож, скарбниця творів про Новий Рік та Різдво Христове українських письменників багата й розмаїта. Вони мають свій неповторний національний стиль, бо занурені саме в українську культуру, українські реалії, український світогляд.

Українські святочні оповідання звіщають вічну істину, спільну для всіх народів, не лише українською мовою, але й через українське серце – і саме цією своєрідністю обов'язково стануть цікаві для читачів інших країн.

ЦІ ТВОРИ ВСЕЛЯЮТЬ СПРАВЖНІЙ ДУХ РІЗДВА, ЯКИЙ ПОВИНЕН ВІДЧУТИ КОЖЕН. ВОНИ НАДІЛЯЮТЬ НАС КРИЛАМИ І ЗМУШУЮТЬ ЗЛЕТІТИ ДО СВІТУ ТАЇНСТВ УКРАЇНСЬКИХ ТРАДИЦІЙ. А ПРЕКРАСНІ КАРТИНИ ХУДОЖНИКІВ ПІДСИЛЮЮТЬ ТІ НЕЗАБУТНІ ВІДЧУТТЯ, ЩО СУПРОВОДЖУЮТЬ НАС У ЦІ СВЯТКОВІ ДНІ.

***«Хати взимку»**. Сергій Васильківський*

УКРАЇНЦІ КРИМУ ПРОВЕЛИ ПЕРШИЙ ФЕСТИВАЛЬ БОРЩУ В КРИМУ

«БОРЩ ОБ'ЄДНУЄ»

10 ЛИСТОПАДА 2021 РОКУ В КРИМУ ВІДБУВСЯ І ФЕСТИВАЛЬ БОРЩУ «БОРЩ ОБ'ЄДНУЄ». СВЯТО ВІДБУЛОСЯ ЗА ІНІЦІАТИВИ РЕГІОНАЛЬНОЇ ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ «УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА КРИМУ» СПІЛЬНО З РЕСТОРАНОМ БІЛОРУСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ КУХНІ «БУЛЬБА&САЛО»

Одна з фундаментальних страв, без якої годі уявити українську кухню, – борщ. У різні часи борщ готували за різними рецептами, з використанням різного набору продуктів. Ба більше, борщ міг відрізнятися регіонально, від села до села. При слові «борщ» українці уявляють червону страву з реберцями, капустою, картоплею, буряком, сметаною та пампушками з часником. Дійсно, м'ясо, буряк, капуста, картопля й ароматний бульйон – складові успіху українського борщу. Яка українська господиня не має свого родинного рецепту борщу? Секрет приготування народної страви передається з покоління в покоління і охороняється, наче державна таємниця.

В українських селах найкращою нареченою вважалася та дівчина, яка готувала найсмачніший борщ. Ця страва настільки популярна, що її любили не лише прості люди, а й королі та князі. Наприклад, Катерина II вважала український борщ своєю улюбленою стравою. Вона навіть мала спеціального кухаря, який готував для неї найсмачніший борщ.

10 листопада на пострадянському просторі святкують День борщу. Під керівництвом досвідченого шеф-кухаря ресторану «Бульба&сало» у Алушті відбувся майстер-клас з приготування борщу, а РГО «Українська громада Криму» до нагоди підготувала яскраві конкурси та вікторини. Гостей фестивалю розважали творчі колективи.

«Ми не стали говорити: борщ ваш, борщ – наш. Ми вирішили, що борщ об'єднує. Тому зібрали на нашому святі не лише українців, а й представників інших національностей, які проживають у Криму», – розповіла Анастасія Гридчина.

Борщ припав до смаку всім гостям заходу. «Перший фестиваль національної української страви – це можливість популяризувати свою національну культуру, звичаї та традиції. І, безумовно, це дуже важливо. Такі свята об'єднують практично усі народи, які проживають у нас в Республіці Крим, адже наша республіка – регіон, де проживає дуже багато національностей», – зауважив голова Комітету Державної Ради Республіки Крим з народної дипломатії та міжнаціональних відносин Юрій Гемпель.

Усі гості та організатори фестивалю виконували умови чіткого дотримання протиепідеміологічних та санітарних норм.

Фестиваль Борщу – це сучасний, яскравий, інтерактивний кулінарний проект! Гості куштували найрізноманітніші варіанти найпопулярнішої народної страви – від класичного з яловичиною та традиційного українського на свинині до вегетаріанського. Борщ, одна з небагатьох страв, яка символізує справжню дружбу народів Криму і дійсно об'єднує!

БУЛЬБА & САЛО ресторан

ВОЛОДИМИР ПУТІН ВІДВІДАВ СЕВАСТОПОЛЬ У ДЕНЬ НАРОДНОЇ ЄДНОСТІ

4 листопада 2021 року президент Росії Володимир Володимирович Путін поклав квіти до Вічного вогню біля пам'ятника, присвяченого 100-річчю завершення Громадянської війни на півдні Росії у Севастополі. У церемонії взяли участь губернатор Севастополя Михайло Развожаєв і постійний представник глави держави у Південному федеральному окрузі Володимир Устинов, представники традиційних конфесій і національних громадських об'єднань Криму, серед яких була й голова РГО «Українська громада Криму», член Громадської палати Республіки Крим Анастасія Гридчина, а також курсанти і юнармійці

Витоки Дня народної єдності, як сучасного свята, лежать напочатку XVII століття, коли народне ополчення під проводом Мініна і Пожарського звільнили Москву від поляків. Ця подія зупинила Смуту, яка для Росії ледь не обернулася втратою суверенітету. Минуло понад чотири століття, але цей подвиг народу досі вражає своїм неймовірним патріотичним поривом.

У Севастополі президента Російської Федерації Володимира Путіна зустрічала почесна варта з моряків-чорноморців, а також духовенство, молодь, кадети та юнармійці. Біля пам'ятника для Володимира Путіна грав урочисту музику військовий оркестр Чорноморського флоту. Перед покладанням квітів Володимир Путін звернувся до учасників церемонії з вітальною промовою.

Президент оглянув Меморіал, зокрема, зупинився біля його домінанти – колони, на якій встановлена скульптура Матері-Росії, з трьох сторін колини вибиті у камені вірші поетів Максиміліана Волошина, Марини Цвєтаєвої та Миколи Туроверова, а також рядки Михайла Шолохова, присвячені трагедії Громадянської війни.

Нагадаємо:

Севастопольський Меморіал примирення, присвячений закінченню Громадянської війни та її жертвам, його відкрили навесні 2021 року. У центрі-фігура Матері-Росії у образі сестри милосердя початку XX століття. За задумом авторів вона закликає до примирення своїх синів, офіцерів Білої та Червоної армій. Монумент розташований на узбережжі Карантинної бухти, саме звідти відкривається краєвид на Херсонес Таврійський і Свято-Володимирський собор.

Фото з сайту kremlin.ru

«

КРИМСЬКА ЗЕМЛЯ, ЩО ПОЛИТА КРОВ'Ю РОСІЙСЬКИХ СОЛДАТІВ, ЗБЕРІГАЄ ПАМ'ЯТЬ Й ПРО ТІ ПОДІЇ. І БУДЕ ВІЧНИМ СИМВОЛОМ НЕ ЛИШЕ ТРАГЕДІЇ БРАТОВБИВЧОГО КОНФЛІКТУ, АЛЕ Й, ЩО ВЕЛЬМИ ВАЖЛИВО, ПОДАЛЬШОГО ПРИМИРЕННЯ, ТОРЖЕСТВА ІСТОРИЧНОЇ ПРАВДИ І СПРАВЕДЛИВОСТІ. МЕМОРІАЛЬНИЙ КОМПЛЕКС У СЕВАСТОПОЛІ СЛУГУЄ ЗНАКОМ ТОГО, ЩО РОСІЯ ПАМ'ЯТАЄ І ЛЮБИТЬ ВСІХ ВІДДАНИХ ЇЙ СИНІВ І ДОЧОК, З ЯКОГО Б БОКУ БАРИКАД ВОНИ КОЛИСЬ НЕ ПЕРЕБУВАЛИ

»

Володимир Путін

У КРИМУ ВІДБУЛАСЯ VI МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ «КРИМ У СУЧАСНОМУ МІЖНАРОДНОМУ КОНТЕКСТІ»

9 листопада 2021 у Сімферополі року відбулася VI Міжнародна конференція «Крим у сучасному міжнародному контексті», у якій брали участь представники органів влади й бізнесу, керівники міжнародних організацій й дипломати, громадські діячі, науковці й експерти. Організатори конференції – Постійне представництво Республіки Крим при Президентові Російської Федерації, ДАЗ «Діловий і культурний центр Республіки Крим», Чорноморська Асоціація міжнародного співробітництва (ЧАМС)

Цього року конференція проходила у гібридному форматі, а її ключова тема це «Громадська дипломатія у зміцненні міжнародних зв'язків Республіки Крим».

«Наш форум набирає обертів, він став сильним та стабільним заходом, у рамках якого виникли важливі ініціативи, такі, як Міжнародна асоціація «Друзів Криму»», — зауважив Постійний представник Республіки Крим при Президентові РФ, голова ЧАМС Георгій Мурадов.

Також у роботі конференції взяли участь представники політичних, академічних, експертних кіл. На відкритті до учасників з вітальним словом звернувся голова Державної Ради Республіки Крим Володимир Константинов. Він підкреслив, що ця конференція дуже важлива й має ознайомити зарубіжну громадськість з об'єктивною інформацією про ситуацію на півострові, а також сприяє розробці нових підходів та інструментів для вирішення завдань з міжнародного просування Криму.

«Кримчани завжди раді гостям, а також готові розповісти про масштабні перетворення в Республіці. За сім років Крим зробив колосальний Історичний ривок, який змінив життя людей і їх світовідчуття. Старожили кажуть, що таких перетворень регіон не відчував з часів закінчення Великої Вітчизняної війни», — сказав Володимир Константинов. Він підкреслив, що у світі повільно, але впевнено відбувається визнання подій кримської весни. «Для кримчан важливо, що члени Асоціації будуть говорити правду про півострів у своїх країнах в громадських організаціях, партіях і простим людям», - додав спікер.

Учасники також обговорили питання розвитку народної дипломатії у протидії санкційній політиці та блокаді Криму, актуальні проблеми захисту прав кримчан, сучасні виклики та завдання Чорноморської асоціації міжнародного співробітництва. Також вони підтримали ідею проведення у 2022 році Міжнародного форуму народної дипломатії «Чорноморське співробітництво» для обговорення питань забезпечення безпеки в регіоні та відновлення співпраці в економіці, екології, освіті, культурі.

Сьогодні ЧАМС працює у напрямку культурного й ділового співробітництва із зарубіжними країнами, із відділеннями міжнародних організацій та клубів. Її діяльність сприяє просуванню інтересів Росії у світі, захищаючи історичну і національну гідність країни.

У Криму щороку проходять міжнародні конференції та семінари з актуальних проблем сучасності, виставки, країнознавчі лекторії, концерти. Велика увага приділяється ознайомленню кримської громадськості з історією, традиціями, культурою та сучасними реаліями в житті зарубіжних країн. Міжнародна діяльність Асоціації залучає молодь до конкурсних програм, студентських обмінів, освітніх проектів. Це допомагає молодим людям виробити свою громадянську позицію, виховує активне і вдумливе сприйняття питань, що стоять перед суспільством.

Геополітичний аналітик і громадський діяч, генеральний секретар Інституту імені А. В. Суворова (Відень, Австрія) Патрік Поппель поділився враженням від відвідування Кримського півострова, а також оцінив рівень розвитку народної дипломатії у республіці:

Під час поїздок до Криму завжди відразу помічав, що це особлива частина Росії. Ми знаємо це з історії, але це можна почути й від жителів Криму.

Тут в гармонії співіснують безліч культур – це особливий скарб для Криму! І це співіснування культур створює атмосферу, яка також підтримує відкрите ставлення до світу. Ось чому з'явився проект «Народна дипломатія».

Тож я можу стверджувати, що толерантність культур у Криму відкриває вікно у світ. Проект народної дипломатії та старання окремих політичних акторів і представників Криму зуміли утримати Республіку Крим від повної соціальної ізоляції.

Однак зараз є дві проблеми, які щоразу використовує західні ЗМІ проти репутації Криму та його населення.

По-перше, тодішнє повстання на Майдані, яке в якості реакції викликало відділення Криму, ніколи серйозно і об'єктивно не розглядалося Заходом; по-друге, НАТО постійно влаштовує провокації біля берегів Криму, що призводить до появи негативних заголовків у західних ЗМІ, оскільки Росії доводиться на це реагувати.

Ми маємо не забувати про рівень регіонального співробітництва з дружніми державами та про можливості побратимства міст. Це особливо цікаво для таких курортів, як Ялта. У деяких європейських країнах все ще є розсудливі політики на регіональному рівні або у міських радах. Цю можливість варто використовувати для проекту народної дипломатії.

Проте я розмірковую, що Крим завжди повинен розглядатися як частина Російської Федерації. Все, що добре для репутації Росії, служить репутації Криму.

З мого досвіду, Крим – це не просто музей історії Росії, а живий зразок російської душі. Навіть, якщо я бував у таких великих містах, як Москва, я маю повідомити, що люблю Крим більше. Тут «живуть» російські традиції!

Відвідавши Крим, ви може ознайомитися з Росією. Буду дуже радий, якщо європейці скористаються можливістю відвідати Крим, адже це не тільки допоможе краще зрозуміти російську душу, а й дізнатися правду про те, як живуть кримчани!

У КРИМУ ВІДСВЯТКУВАЛИ 130-РІЧЧЯ МАКСИМА БОГДАНОВИЧА

8-11 грудня 2021 року в Республіці Крим проходили Дні білоруської культури, у рамках святкування ювілею «пісняра» білоруської культури Максима Адамовича Богдановича. Низка заходів була присвячена 130-річчю від дня народження класика, видатного літератора, перекладача, ніжного і пронизливого лірика, великого білоруського поета-новатора Максима Богдановича

ля Республіки Крим Максим Богданович – особистість виняткова і воістину феноменальна. Завдяки своєму видатному поетичному таланту він дав новий напрям для розвитку білоруської літератури, показав, як можна, а головне, потрібно ставитися до рідної мови, Батьківщини, навіть проживаючи далеко від милих серцю місць. Під час свого останнього візиту до Ялти, поет мав на надію на одужання, але знайшов тут останній притулок.

РНКА «Білоруси Криму» докладає суттєві зусилля для збереження пам'яті про великого поета, доглядає за могилою Максима Адамовича Богдановича, а також регулярно проводять традиційні вечори пам'яті на честь білоруського «пісняра».

8 грудня 2021 року відбувся телеміст ***«Москва-Сімферополь-Мінськ»*** між двома навчальними закладами – МБЗУ «Середня загальноосвітня школа №38 Сімферополя» і ДЗУ «Середня школа №41 Мінська». У Москві до дискусії приєднався Депутат Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федерації Михайло Шеремет, який виступив з вітальним словом.

Для освітніх установ це можливість здобути й обмінятися новим досвідом, знань, ідей, а також сприяння інтелектуальному, культурному, фізичному і моральному розвитку вихованців цих загальноосвітніх установ. Крім того, учасники відеомосту підняли питання розвитку російсько-білоруського культурного співробітництва, результати роботи національних громад у галузі збереження та примноження культурної спадщини, а також діяльність на підтримку єдності народів. Під час інформаційного заходу навчальних закладів прочитали вірші Максима Богдановича та виконали творчі номери.

9 грудня 2021 року, у день народження Максима Богдановича, дружна родина білорусів Криму за традицією зібралася для ***урочистого покладання квітів на могилі «пісняра» в Ялті***. До пам'ятної події приєдналася представницька делегація, у її складі були громадські діячі та політики Республіки Білорусь, які напередодні прибули в Республіку Крим. Візит був приурочений саме до святкування 130-річчя від дня народження класика білоруської літератури Максима Богдановича. Учасники заходу згадали творчість поета та поклали квіти до його пам'ятника.

11 грудня на честь 130-річчя від дня народження «пісняра» білоруської літератури став ***Вечір творчості Максима Богдановича***, який символічно пройшов у санаторії «Білорусія». Так, члени РНКА «Білоруси Криму» поклали квіти до пам'ятника Максима Адамовича на території парку в санаторії. Після чого в концертному залі оздоровчого закладу звучали пісні на вірші поета, присвячені кримському періоду життя поета. Концерт відбувся за участю колективів народної творчості та артистів Кримської державної філармонії. У творчому вечорі пам'яті Максима Богдановича, зокрема, узяли участь представники національно-культурних автономій і товариств півострова.

У рамках концертної програми також були відзначені нагородами найактивніші члени РНКА «Білоруси Криму». Крім того, цього року на честь ювілею білоруського поета були вручені державні нагороди від Міністерства культури Республіки Білорусь. Почесною грамотою відзначили голову РНКА «Білоруси Криму» Романа Чегринця та першого заступника голови РНКА «Білоруси Криму» Віталія Бартохова.

Літературні вечори на честь річниці з дня народження Максима Богдановича стали вже традиційним заходом в Республіці Крим. Регіональна національно-культурна автономія «Білоруси Криму» дбайливо зберігає пам'ять про письменника.

«ЦЕ ГІДНА ОЦІНКА РОБОТИ ВСІЄЇ БІЛОРУСЬКОЇ ДІАСПОРИ У КРИМУ. Я БАЧУ В ЦЬОМУ СТИМУЛ ПРОДОВЖУВАТИ НАШУ РОБОТУ ЩЕ БІЛЬШ АКТИВНО, ТВОРЧО ТА ПОСЛІДОВНО РОЗВИВАТИ КУЛЬТУРНІ, ДИПЛОМАТИЧНІ ТА ЕКОНОМІЧНІ ЗВ'ЯЗКИ МІЖ НАШИМИ БРАТНІМИ РЕСПУБЛІКАМИ»

Роман Чегринець

Українські колядки, які сподобаються кожному

До редакції інформаційного агентства «Крим Сьогодні» нерідко надходять листи від наших вельми шановних читачів, де вони висловлюють побажання відносно наших матеріалів або надсилають свої власні твори. Саме через тому ми вирішили запровадити нову рубрику «Нам пишуть...»!

Отже, наша читачка Наталя з Алушти надіслала нам листа з проханням надрукувати українські колядки та щедрівки, бо вже скоро починається цикл українських традиційних свят:

«Вітаю, шановні автори газети «Кримський вісник»!
Насамперед хочу висловити захоплення вашою працею, бо читати і газету «Кримський вісник», і журнал «Крим сьогодні» дуже цікаво та приємно. Наша родина із захопленням гортає кожний випуск цих чудових періодичних видань. Вже скоро починається зимовий цикл українських національних свят. Тож мені б дуже хотілося, щоби мої діти мали змогу прочитати та завчити українські колядки перед прийдешнім Різдвом!»

Звісно, пані Наталю, ми розповімо про колядки. Колядка як жанр усної народної творчості відома здавна. Які колядки співали наші предки? Кого вони величали? Про це у нашому матеріалі. Колядки — величальні календарно-обрядові пісні зимового циклу свят, переважно у слов'янських народів. За християнства колядки асоціюються передусім із Різдвом, у своїх текстах відображають «народне християнство», переосмислення язичницького світогляду та ритуалів. Слід розрізняти колядки (народні пісні світського, величального характеру) й коляди (пісні релігійного змісту) — приурочені до одного з найголовніших християнських свят — Різдва Христового. У колядках, що дійшли до наших днів, архаїчні мотиви й образи перепліталися з біблійними: народження, життя, муки, смерть і Воскресіння Христа. Окреме місце посідають церковні коляди авторського, книжного походження

Ми підготували добірку чудових українських колядок. Насолоджуйтеся!

Коляд, коляд, колядниця,
Добра з медом паляниця,
А без меду не така,
Дайте, дядьку, п'ятака.
Одчиняйте скриньку,
Та давайте сливку,
Одчиняйте сундучок,
Та давайте п'ятачок.
Добрий вечір тобі, пане господарю!

Радуйся! Ой, радуйся, земле,
Син Божий народився!
Застеляйте столи та все килимами.
Радуйся! Ой, радуйся, земле,...
Та кладіть калачі з ярої пшениці.
Радуйся! Ой, радуйся, земле,...
Та прийдуть до тебе
Три празники в гості.
Радуйся! Ой, радуйся, земле,...
Ой перший же празник —
Та Різдво Христове.
Радуйся! Ой, радуйся, земле,...
А другий же празник —
Василя святого.
Радуйся! Ой, радуйся, земле,...
А третій же празник —
Святе Водохреще.
Радуйся! Ой, радуйся, земле,...
А що перший празник
Зішле тобі втіху.
Радуйся! Ой, радуйся, земле,...
А що другий празник
Зішле тобі щастя.
Радуйся! Ой, радуйся, земле,...
А що третій празник
Зішле всім нам долю.
Радуйся! Ой, радуйся, земле,
Син Божий народився!

По цьому дому, по веселому,
Чи дозволите колядувати,
Колядувати, ваш дім звеселяти,
Діточок збудити, діточок збудити,
Христа Славити!

Ой радуйся, земле! Коляда іде!
Святий Вечір, добрий вечір!
Коляда іде, всім дари везе.
Всім дари везе, нам слово каже.
Нам слово каже, що весь світ сяє.
Земле, земле, одчиняй двері.
Одчиняй двері , бо твій князь їде!

Коляд, коляд, коляда!
Холод взимку не біда.
Двері швидше відчиніть,
Нас до себе запустіть!
Всі, хто є у вашій хаті,
Будуть дужі та багаті!
На городі вродять густо
І картопля, і капуста,
Помідори й огірочки
І для сина, і для дочки.
Ось промова в нас така!
Ви ж готуйте п'ятака!

Кримський вісник
ГАЗЕТА ІНФОРМАЦІЙНОГО АГЕНСТВА «КРИМ СЬОГОДНІ»
№4 2021

Видавець: ДАЗ РК «Медіацентр ім. І. Гаспринського».
Видано за підтримки Державного комітету у справах міжнаціональних відносин Республіки Крим Державним автономним закладом Республіки Крим «Медіацентр ім. Ісмаїла Гаспринського» за рахунок коштів бюджету Республіки Крим.
Свідоцтво про реєстрацію:
Інформаційне агенство «Крим сьогодні» № ФС77-78-535

Адреса редакції:
295011 м. Сімферополь, вул. Самокиша, 30, офіс 111а.
Відповідальна за випуск:
Гридчина А. С.

Надруковано у типографії «Нова Ера»,
м. Сімферополь, вул. Ж. Дерюгіної, 4, офіс 1.
Спосіб друку – офсетний. Формат: А3.
Обсяг – 8 сторінок.
Підписано до друку 15.12.2021.
Вихід у світ 27.12.2021.
Наклад 500 прим. Замовлення № 123.